

Levelek – válaszok

Jobb papíron Több olvasónk is örömmel köszönte meg, hogy július óta lapunk változatlan áron, de lényegesen jobb minőségű, fehér papíron jelenik meg, s ezáltal szebbé, sokkal könnyebben olvashatóbbá vált. „Végre a Vigilia sem csúnyálkodik egymagában a többi folyóirat között”, „köszönöm, hogy így már nehézség nélkül el tudom olvasni lapjukat, még a Naplót is” – írják. – A jobb minőségű papírra való áttérést a Soros-MTA ösztöndíj tette lehetővé, amelyet erre a célra kérvényezett és kapott meg lapunk. Olvasóinkkal együtt mi is hálásan köszönjük az Alapítvány támogatását. – Annyit még hozzátennénk olvasóink tájékoztatására, hogy az ösztöndíj egy évre szól; hosszú távon magunknak kell gondoskodnunk a meglehetősen magas árkülönbség előteremtéséről. Ebben olvasóink is segíthetnek avval, hogy ismerőseinknek figyelmébe ajánlják a Vigiliát, s előfizetőket toboroznak lapunknak.

Fokoláre Júliusi számunkban Tomka Ferenc a Fokoláre mozgalmat és alapítóját, Chiara Lubichot mutatta be. Többen megkérdezték, honnan ered és mit jelent a „Fokoláre” szó. A mozgalom Olaszországból indult, nevéül az olasz „focolare = tűzhely” szót választotta: minden közösségüknek az égő szeretet tűzhelyévé kell válnia. Más nyelvekben egyébként a szó egyéb származékait is használják: a közösségek férfitagjainak neve „focolarino”, női tagjaié „focolarina”, többes számban „focolarini”.

Ifjúsági sajtó S. P. budapesti olvasónk a Kortárs hasábjain az ifjúság és gyermekirodalomról folyó vitára hívja fel figyelmünket. Örömmel üdvözlő a „kendőzetlen igazmondást”, a „számvetést”, az „ami van” feltárását. Teljesen egyetértünk avval, amit e sajtóvitához hozzáfűz: egyházunknak is minden erejével azon kell lennie, hogy fiataljaink megtalálják életük értelmét, megerősödjenek hitükben és emberségükben, s elkötelezzék magukat övéik, nemzetük, az emberek szolgálatára. Olvasónknak abban is igaza van, hogy az emberformálás eszközei között ma már igen fontos szerepe van a sajtónak és a könyvnek. – Azt írja, hogy Lékai bíboros úrhoz fordult javaslatával: szükség volna egy keresztény szellemű ifjúsági lapra. „Gyermekeinket, fiataljainkat is formálni kellene a meglevő lehetőségek mellett a sajtó vonalán is. Jól szerkesztett és jól megírt sajtó alkalmas volna annak bemutatására,

hogy a keresztény elveknek hogyan kellene megvalósulniuk az életben.” – Javaslatát igen fontosnak és megszívlelendőnek tartjuk, a megoldás azonban meghaladja illetékességi körünket. Lékai bíboros úr válaszelevelét idézhetjük: „Amit levelében leírt, amit megoldásként javasolt, azzal a magam részéről egyetértek. A megvalósítás lehetőségénél azonban figyelembe kell venni reális körülményeinket és adottságainkat. Az első, kezdeti lépést jelentette, hogy az Új Ember már évek óta helyet biztosít a gyermekek részére szóló írásoknak.”

Vigilia-könyvek Többen érdeklődnek, milyen Vigilia-könyv jelenik meg legközelebb, és mikor. Mint előző számunkban már jeleztük, ÖRÖKTŰZ címmel jelentetünk meg válogatást századunk magyar Isten-kereső elbeszéléseiből. A kötet előszavát Vajda Endre írta, ezt e számunkban közöljük. A könyv előreláthatóan november végére jelenik meg, s karácsonyi ajándécul szánjuk olvasóinknak. Előjegyzéseket a Kiadóhivatal vesz föl rá. A tél folyamán még egy füzettel szeretnénk meglepni olvasóinkat. Az elmúlt évek egyik könyvsikere volt egy ismeretlen középkori angol misztikus írása a szemlélődésről. A több országban népszerűvé vált könyvecskét magyar fordításban jelentjük meg Hans Urs von Balthasarnak a keresztény elmélkedésről írt tanulmányával együtt. – Még mindig sokan keresik az Innen és túl című versgyűjteményt. A két évvel ezelőtt megjelent kötet napok alatt elfogyott, kérésüknek csak újabb kiadással lehetne eleget tenni.

Plébánia-építés Olvasóink visszajelzései szerint sokan szívesen, kíváncsian és együttérzéssel olvasták a plébániát építő plébános naplóját (1986. január). M. I.-né valóságos kis tanulmányban fejtette ki, mennyire fontos szerepet tölt be a plébánia közössége az egyház életében, s milyen fontos, hogy arra alkalmas pap lássa el a plébánia vezetését. Valóban: örömmel szemlélhetjük megszépülő templomainkat, s új templomok építésének is tanúi lehetünk. S aki a kulisszák mögé lát, tudja azt is, mennyi pénzbe, munkába, áldozatba, fáradozásba kerül mindez. Hányan vesznek részt önként, társadalmi munkában egy-egy ilyen építkezésben! A templomukért-egyházukért munkát, áldozatot vállalók összefogása, egy közösségbe összeforrása még a betonból-téglából emelt épületnél is nagyobb érték, hiszen az Egyház, Isten temploma – mi vagyunk: belőlünk, eleven építő-kövekből épül föl.